

19789

विष्णु पुराण (1 भाग)

गुरुमुखी लिपि

Acc. no. 19789

ACC. No. 19788 श्री गुरु गुरु
नमो है

विष्णु पुराण-भाषा

गुरुमुखी लिपि में

19789

विष्णुपुराण (हिन्दी भाषा)

गुरुमुखीलिपि में

*Donated by श्री रीणक राम चंदे वाला
मुम्बई - ठीकरी वाला and Baranala.*

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਧਨਸੀਮ॥

ਲਾ॥੫॥ ਕਾਤੇਰੇ ਬਨ ਬੋਜਿ ਜਾਈ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀ ਸਟਾਅ

ਲੇਪਾਤੇਰੀ ਸੀਰਿਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੁਤਪਮਧਿਜਿਉ ਬਾਸੁ

ਬਸਤੁਹੈ ਮੁਕਰਮਾਤਿ ਜੈ ਸੇਛੁ ਈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਰਿਬਸੇ ਨਿਰਤਰਿਪ

ਟਹੀ ਬੋਜਤੁਰਾਈ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਤਰਿਏ ਕੋ ਜਾਨਤੁ॥ ਗੁਰ

ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਬਿਨੁ ਆਪਾਦੁ॥ ਟੈਨਕੂ

ਮਕੀ ਕਾਈ॥੩॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ॥੫॥ ਧੋਇਤੁ ਜਗੁ

ਕੂਮਰੁ ਲਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਕਾ ਤੇ ਮਹਨੁ ਛੋਡਿ ਆਮਾਇ॥ ਬ

ਥੇਕਾਨਾ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਤਪਿਤਾਗੁਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾਕੋਰ

ਸਲਪਟਾਨਾ॥ ਜੇਬਸਾਨੁ ਪੁਰਤਾ ਕੇ ਮਦੇ॥ ਅਤਿਨਿਸਰ

ਤੇਇਵਾਨਾ॥੫॥ ਈਨਰਿ॥ ਆਲਸਦਾਦੁ ਖਰੀਜਨਤਾਇਉ॥

ਨੂਨਲਗਾਨਾ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨ ਮੇਕਿਨਤੂਗੁਰਸੁਖਿਤੁਇਪਦੁ
 ਨਾ॥੨॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ॥੬॥ਤਿਤਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤ
 ਨਜਾਨਉ॥੬॥ਕੁਮੋਤਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਨਿਤਘਟਿਮਤਿ
 ਪਦਾਨਾ॥੧॥ਧਰਨਿਦਾਉਸਤਤਿਨਤਜਾਕੈਕੰਚਨਲੇਤਸਮ
 ਨੋ॥੭॥ਗਤਿਰੋਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਤਿਬਖਾਨੋ॥੧॥ਚੰਚ
 ਲਮਨੁ॥੮॥ਸਕਉਧਾਵਤਅਚਲਜਾਤਿਠਤਗੋਰ
 ਤੁਨਾਨਕਾਇ॥੯॥ਧਿਕੋਜੋਨਗੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੩
 ਧ॥੪॥ਮਹਲਾ॥੬॥ਅਬਮੇਕਉਨਉਪਾਵਕਰਉ॥ਜਿ
 ਤਿ॥ਖੀਖਮਨਕੋਸੀਸਾਦੂਕੋਰਉ॥ਧੋਪਾਰਿਪਰਉ॥੧॥ਰਤਾ
 ਜਨਮੁਪਾਇਕਢੁਰਲਉਨਕੀਨੋ॥੨॥ਅਧਕਰੂਰਉ॥ਅਸ
 ਚਕਰਮਹਰਿਗੁਨਨੀਗਾਏਈ॥੩॥ਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥

੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਢੁ ਗਿਆਨ ਨਉ ਪਜਿ ਉਪਸੁਨਿ
 ਉਉਦ ਰੁਭਰ ਉਯ ਕਤਨ ਨਕ ਪ੍ਰਗਥਿ ਰਦ ਪਛਾਨ ਉ
 ਤਬ ਹਉ ਪਤਤ ਰੁਭ ਉਯ ॥੧॥ ੨॥ ਗੁਰੂ ਜੈ ਤਸੀ ਮਤਲ ॥੧॥
 ਰੂਲਿ ਉਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰ ਸੁਇ ਉਯ ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕੇ
 ਉਲਾ ਲਚਿਲ ਗਿਤਿ ਤਿਤਿ ਆਪੁ ਬੀਧ ॥੨॥
 ਗੁਰੂ ਉਯ ਸਮ ਸੁਨ ਪਰੀਏ ਬੇਰ ਸਗਲਿ ਰਿਦ ਸੁਤਰਿ
 ਕੋ ਬਿਸਰਾਇ ਉਯ ਸੀਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿ ਨਾਤਨਿ
 ਬਨੁ ਬੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇ ਉਯ ਗੁਰੂ ਉਯ ਰਤਨ ਰਾਇ ॥੩॥
 ਹੀ ਕੋਭੀ ਤਰਿਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇ ਉਯ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਤੁਗਵੰਤ ਰੁਜਨ ਬਿਸਰਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗੁਣਾਇ ਉਯ ॥੪॥
 ੫॥ ਜੈ ਸੀ ਮਤਲ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਢਾ ਗੋਤ ਬਿਚਰਾ ॥

ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿ ਆਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਦਿਤ ਸੀ ਸਾਗਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੋਗੀ ਖੋਜ ਤਤਾਰੇ ਪਾਇ ਉਨ ਨਿਤਿ ਤਿਤ ਪਾ ॥
ਰਾਮ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੇ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਅ ॥
ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਜਗਤ ਮੇਤਰਿ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਾਤਿ ਸੀਰਾ ॥
ਰਾਮਨਾਮ ਸਹ ਨਿਪਰਿ ਉਜਗ ਬੀਦਨ ਗਾਏ ਬਿਰਦੁ
ਤੁਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੈਤ ਸੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿ ਜੂਗਾ ਖਲੇ ਹੁ
ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅਮ ਕੋੜਾ ਸੁਰੁ ਇਓ ਉਰ ਅਤਿ ਰਿਸਰਨਾ
ਤੀਰਿ ॥ ਨਿਧ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਾਪਤ ਤਿਮੁਰਾ
ਪਲੇਰੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਬਾਪੁ ਅਬਤਾਰਾ ॥ ਰੈ ਮਹ ਬੇਕ
ਬਿਸਰਤ ਨਾਤ ਨਿਤਿ ਤਿਤਿ ॥ ਨਾਨਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੀਏ
ਪਾਵਨ ਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰ ਨਿਦਤ ਦਿਸ ਕੇ ਓਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਪਟਤੀਗੀਤਰਿਬਸੇਨਿਰੰਗਨਤਾਕੋਮਰਮਨਪਾਇ ३

ਆ॥੨॥ਨਾਤਿਨਿਗੁਨਨਾਤਿਕਛੁਨਪਤਪਕਉਨ

ਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨਕਤਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਰ

ਤਿਅਭੈਦਾਨਪੁਰਦੀਜੈ॥੩॥੩॥੭॥ਗਗੁਸਾਂਰੰਗਮ

ਤਲਾ॥੮॥ਤਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਤਾਈ॥ਕਾਕੀਮਾਤ

ਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਕਾਤੁਕੋਗਾਈ॥੯॥ਗਤਾਤ੍ਰਿਪ

ਨਪਰਨੀਅਰਸੀਪਤਿਸਗਰੀਜੈਮਾਨਿਉਅਪਨਾਈ॥

ਤਨੁਛੂਟੇਕਛੁਸੀਰਿਨਤਚਾਲੈਕਤਾਤਾਤਿਲਪਾ

ਈ॥੧॥ਦੀਨਦਿਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉ

ਭੁਚੈਨਬਛਾਈ॥ਨਾਨਕਕਤਨਗਤਸਰੁਮਿਬਿ

ਆਨਿਉਸਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ਸਾਂਰੰਗਮਤਲਾ॥੯॥

ਕਰਾਮਤ ॥ ੩॥ ਭਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲੁਪਟਾਈ ॥ ਯਾ ਜਗੈ ॥ ੬॥
ਨੁਨ ਪਾਵੈ ਇਕ ਆਵਤਿ ਇਕ ਜਾਤੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਕਾਂਕੇ ਤਨ ਧਨ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂਕੀ ਕਾਂਸਿ ਉਨੇ ਤੁਲਗਾਨੀ
ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਤੀ ॥
ਤਜ ਆਰਿ ਮਾਨੁ ਸਰਨ ਸੰਤ ਨਿਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਤੇ ਤਿਛਿਨ
ਮਾਤੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਗਵੰਤ ਬੁਝਨ ਬਿਨ ਸੁਖੁ ਸੁਖ ਪੈਰੈ ਰੁ
ਨਤੀ ॥ ੨॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ॥ ੬॥ ਕਤਾਨ ਰਾਖ ਪੈ
ਜਾਨੁਗਵਾਵੈ ॥ ਆਇਆ ਮਾਇ ਬਿਖਿਆਰ ਸਿਗਾਚਿਉ
ਰਾਮ ਸਰਨ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੰਗ
ਲਹੈ ਖੁਪਨੈ ਦੇਖਿ ਕਤਾ ਲੋਕੁ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗ
ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਤ ਨ ਕੋ ਉਪਾਵੈ ॥ ੨॥ ਮਿਖਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੈ

ਮਾਨਿ ਉਇਤਿ ਬਿਭਾਖ ਆਪ ਬੀਧਾਵੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥

ਉਜਰਾ ਮੁਕਤਾਰਾ ਮੁਕਤ ਨਾਚਿਤ ਲਾਵੇ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥

ਗਮਤ ਲਾਗ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਗੁਨ ਗਾਇਉ ॥

ਬਿਖਿਆਸ ਕਤਿ ਰਹਿਉ ਨਿਸਬਾਸ ਰਕੀਨੇ ਆਪ ਨੇ ਗਾਇਉ ॥

ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਸੁ ਨਿਉ ਨਤਿ ਕਾਨ ਨਿਪਰ

ਦਾਗ ਲਪਟਾਇਉ ॥ ਪਰ ਨਿਦ ਆਕ ਗੰਨ ਬਤੁ ਧਾਵ

ਤਸਮ ਬਿਉ ਨਤਿ ਸਮ ਬੁਝਾਇਉ ॥ ੧ ॥ ਕਤਾ ਕਤ ਉਮੇ ਆਪ

ਨੀਕਰ ਨੀਜਿਤਿ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਉ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸ

ਭੁਭ ਉਗਨ ਮੇਰਾ ਬਿਲੇਤ ਸਰਨਾਇਉ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਬੈਸੀ ਤੁਮਹ ਲਾਗ ॥ ੬ ॥ ਆਖੋਇ ਤੁਨੁ ਮਿਥਿ ਆਜਾਨ ਉ ॥

ਯਾਭੀ ਤਰਿ ਜੇਗਮ ਬਸਤੁ ਤੇ ਸਾਚੇ ਤਾਨਿ ਪਦੁ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਤਾਉ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੈ ਪਾਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੰਦੇ ਖਕਾਯੇ ਰੂਨੇ॥
 ਸੀਗਿਤਿ ਤਾਰੇ ਕਢੂ ਨ ਚਾਲੇ ਤਾਰਿ ਕਤਾਲੁ ਪਟਾਨੇ॥੧॥ ਓ
 ਸਤਿ ਨਿਦਾਵੇ ਉਪਰਤ ਰਿਤ ਰਿਕਰਤਿ ਉਰਾ ਆਨੇ॥੨॥੧
 ੧੨॥ ਬਸੀ ਤੁਮ ਤਲਾ॥੫॥ ਪਾਪਿ ਭੀ ਅਮੇ ਕਾਮ ਬਸਾਇ
 ਮਨੁ ਚੇਚਲੁ ਜਾਤੇ ਗਤਿ ਉਨ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀ ਜੀ
 ਗਮ ਅਰੁ ਸਾਂਨਿਆਸਾ॥ ਸਰੁਤੀ ਪਰਗੁਣੇ ਇਹ ਛਾਸਾ॥੧॥ ਜੀ
 ਹੀ
 ਚਿਜਿ ਤਿਤ ਰਿਕੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗਾ॥ ਤਿਭੁ ਵਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਗਾ॥
 ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿਕੀ ਸਰਨਾਇ॥ ਟੀਜੇ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨਗਾ॥
 ਇ॥੨॥੨॥੧੩॥ ਰਾਗੁ ਬਸੀ ਤੁਮ ਤਲਾ॥੫॥ ਮਾਈ ਮੇਧਨੁ
 ਪਾਇ ਉਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਅਨੁਮੋਹੈ ਧਨ ਤੇ ਢੂਟਿ ਉਕੇ ਬੈਰਾ ਬੇ
 ਸਰਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿ ਓ

ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਲੇਖ ਮੋਹੁ ਟੇ ਪਰਮਿ ਨ ਮਕੋਗੀ ਰੁਗਤਿ ਰੁਗ
ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾਰ ਤਨੁ ਗਾਮਨੁ ਬਪਾਇਆ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੋ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਇਸ ਬਾਇਆਨੁ
ਕਉ ਤੋ ਤਾਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਨਿ ਪਸੇ ਹੋ ਬਿਦਗੁਨ ਗਾਇਆ ਕਤਨਾਨ ਕਇ
ਤਾ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੀ ਪੈ ਕਉ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਗਾਗ ਬਿਸੀਤ ਮਹ
ਲਾ ॥ ੮ ॥ ਮਨ ਕਤਾ ਬਿਸਾਰਿ ਉਗਾਮਨਾ ਮਾ ਤਨੁ ਬਿਨ ਮੇਜ ਮਾ ਮਿਉ ਪਰੇ
ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਗਾਇਤੁ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾ ਪਤਾ ਗਾ ਤੇ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿ ਮਾ ਕਿ
ਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਨੁ ਦਾਗ ਸੀ ਪਾਤਿ ਗੇਹਾ ਕਛੁ ਮੀ ਗਿਨ ਚਾਲੇ ਸਮਝੇ
ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਰੁਗਤ ਨਗਾਇ ਫੁਤੇ ਇਸੇ ਗਾ ਕਤਨਾਨ ਕਰੁਨੁ ਤਿਤੁ ਦੇ
ਰੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਬਸੀਤ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ਕਤਨੁ ਲਿਉ ਰੇ ਫੂਠੇ ਠੇਠੇ
ਲਾਗਾ ਕਛੁ ਬਿਗਾਰਿ ਉਨਾ ਤਨਿ ਅਜਤੁ ਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਗਾ ਮ
ਮ ਸੁਖ ਨੇ ਕੋਇ ਤਜਗ ਜਾਨੁ ਬਿਨ ਮੇਛਿਨ ਮੇ ਸਾਂਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀ
ਗਤੇ ਰੇਤ ਰਿਬ ਸਤਨੀਤਾ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰੁਕੁਤਾ ਤੀ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾ
ਰ ਮਤਿ ਕੀ ਤੇ ਇਸਤਾਇਆ ਕਤਨਾਨ ਕਰੁਨੁ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥
੧੬ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਗਾਇਆ ਗਾਗੁ ਸੇ ਹਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥
ਰੇ ਮਨ ਗਾਮ ਮਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸੁਵਹੁ ਗੋ ਬਿਦਗੁਨ ਮੁਨ ਉਗਾ ਮਰ
ਗਾਇ ਗੁਨ ਸੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਗਾ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਮਿਕੋਰ

ਮਾਧੋਤੋਤਿਪਤਿਤਧੁਨੀਤਾਕਾਦੁਬਿਅਲਤਿਉਪਾਇ ॥ ੧੧ ॥
 ਪਪਸਾਰੇਸੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਨੁਕਾਲਿਛੁਨਿਤੋਤਿਗਿ ॥ ੧੧ ॥ ਸਮਤੁਰਾ
 ਥੋਈਤਾਕਰੇਨਾਨਕੁਰਾਮਰੁਜਲੇਜਾਤੁਅਉਭਰੁਬ ॥ ੧੧ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨਕੀਮਨੀਆਤਿਰਹੀ ॥ ਨਠਰਿਭੁਜੇ
 ਨਤੀਰਥਸੇਏਚੋਟੀਕਾਲਿ ॥ ੧੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਾਮੀਤਪੁਤਰਥ
 ਸੰਪਤਿਧਨਪੁਰਨਸਰੁਮਤੀਅਦਰਸਕਲਮਿਥਿਅਏਜਾਨਉਰੁ
 ਜਨਤਾਮਕੋਸਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਛਿਰਤਛਿਰਤਬਤੁਤੇਜੁਗਤਾਰਿਉਮਾਨਸ
 ਦੇਹਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕਕਤਤਮਿਲਨਕੀਬਿਰੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾ
 ਨਤੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੇ
 ਲੀਨੀ ॥ ਪਰਦਾਰਾਨਿਦਿਅਰਸਰਚਿਉਗਮਭੁਗਤਿਨਤਿਕੀ
 ਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿਪੰਥਜਾਨਿਉਤੇਨਾਤਿਨਿਧਨਜੋਰਨਕਉਪਾਇ
 ਅਮਾਮੰਤਸੰਗੁਕਰੁਨਤਿਦੀਨਾਬਿਰਥਾਅਪੁਬੀਧਾਇਅਮਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾ
 ਤਰਿਭੁਜਿਉਨਹੁਰਜਨਸੇਯੋਨਾਉਪਜਿਓਕਛੁਗਿਆਨਾਪ੍ਰਣ
 ਤੀਆਤਿਨਿਰੰਜਨਤੇਰੇਤੈਥੋਜਤਉਚਿਅਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਬਤੁਤੁਜਨਮਰ
 ਰਮਤਤੇਤਾਰਿਉਮਸਥਿਰਮਾਤਿਨਤਿਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇ
 ਪਦਤਰਿਭੁਜਨਾਨਕਬਾਤਸਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ॥ ੧੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲਿ ਖਿਚਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤਿ ਗੁਨ ਕਾ ਸੀਉ ਸ
ਗੀਤਾ ਕੇ ਜਗੁ ਉਰਧਾਰੋ ॥ ਪਾਰਤਉ ॥ ਅਟਲ ਕੁਇ ਤੇ ਪੂਜਾ ਕੇ
ਸਿਮਰਨ ਅਗੁਨਿ ਰਹੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਤਰਤਾਇ ਤਿਸਿ
ਪਿਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਤੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਤੀ ਸਗਲਿ ਗ
ਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜਗਿਰਤ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਅਤਮਾ ਨਾਮ ਕਤਾ ਲੈ
ਬਰਨ ਉਰਾ ਅਕਤਤ ਬੰਧਨ ਤਿਤਿ ਟੂਟਾ ॥ ੨ ॥ ਅਜਾ ਅਲਪੀ ਪ
ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਸਖ ਮਾਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤਾ ਤੇ ਤੇ ਤਾਉ
ਤਾਮ ਨਿਤੇ ਭੀ ਉਤਰਤਿ ਪਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗ ਚਿਮਤ ਲਾ ॥ ੬
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੇ ॥ ਜਾਤੇ ਗੁਰਗਤਿਰਾ ਅਕੀ ਪਾਏ ਜਮ ਕੋ ਤਾ
ਸੁਤਥੇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਅਾ ਕਰੁ ਕੈ ਸੀਧਰ ਸੁ
ਕਉਨ ਛੁਨਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭੁਫ
ਸਾਗਰ ਕਉਤਰਈ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਮੇਏ ਕੁ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਜਾ
ਤਿਜ ਪੇਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਅਉਰਧਰ ਅਤਾ ਕੈ ਸਮਿਨਾਤ ਨਿਇਤੁ
ਬਿਧਿ ਬੇਟ ਬਤਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਰਤਤੁ ਅਦਪਨਿ ਕਲੇ ਪੀਜਾ
ਕੈ ਕਤਤੁ ਲੁਸਾਈ ॥ ਸੋਤੁ ਮਨੀ ਮੇ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰ ਨਾਨਕ ਦਰਪ
ਨਿਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗ ਚਿਮਤ ਲਾ ॥ ੭ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰਿ

ॐ। ਬੇਧਲਖਉਂਦੀ॥ ਅਭਾਮੋਤਅਰਿਅਮਾਨਤਿਮਰਸੇਮਨ
 ਰਤਿਉਂਦੀ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਗਲਜਨਮਤਰਮੁਹੀਭਰ
 ਮਥੋਇਆਨਤਿਅਸਰਮਤਿਪਾਈ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਤਿਉ
 ਨਿਸਬਾਸਰਨਤਛੁਟੀਅਧਮਾਈ॥ ੧॥ ਸਪਸੀਰਿਅਭਰੁਨ
 ਤਕੀਨਾਨਤਕੀਰਤਿਪੁਰਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੇਨਾਤਿਕੋਉਗੁ
 ਨੁਗਾਖਿਲੇਤੁਸਰਨਾਈ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੩॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ॥ ੬॥
 ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਤਿ॥ ਨਿਸਬਾਸਰਬਿਖਿਆਨਕਉ
 ਪਾਦਤਕਿਰਿਤਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨ
 ਸਿਮਰਕੋਮਤੁਸੁਨਿਨਿਮਖਨਤੀਐਬਸਾਦੋ॥ ਪਰਧਨਪਰ
 ਦਾਰਸਉਰਉਉਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਦੋ॥ ੧॥ ਅਦਿਆਇ
 ਆਕੋਰਉਉਬਾਦੋਰੋਸੁਝਤਨਤਕਛੁਗਿਆਨਾਪਟਤੀ
 ਗੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨਤਾਕੋਮਰੰਮਨਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਬਤੀ
 ਸਰਨਿਸਾਧਕੀਆਇਉਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬ
 ਨਾਨਕਚੋਤਿਉਉਤਾਮਨਿਕਾਟੀਰੁਮਕੀਛਾਸੀ॥ ੩॥ ੭॥
 ੩੩॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ॥ ੬॥ ਰੇਨਰਜਿਤਸਾਂਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥
 ਸਗਲਜਗਤੁਤੈਸੇਸੁਖਨਤਿਨਸੁਖਤਰੁਤਰੁਗਾ॥ ੧॥

ਰਤਾਉ॥ ਬਾਰੂਰੀ ਖੁਸਈ ਰਚਿ ਪਾਇ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਰਦਾਸਾ ਤੈਸੇ ਹੀ
 ਏਸੁ ਖੁਸਾਈ ਏਸੁ ਖੁਸਾਈ ਉਰ ਸਿਉ ਉਕਤਾ ਗਵਾਰਾ॥੧॥ ਜਗਤੁ ਸਮਝਿ
 ਕਛੁ ਬਿਗਾਹਿ ਜਿਨ ਤਰੁ ਜਿਹੇ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ
 ਸਾਧਨ ਕਉ ਗਾਇਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲੁ ੦੬
 ਇਤਿ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੇ ਸੁਖਿ
 ਲਾਗਿ ਉਦਖ ਮੇਸੀ ਗਿਨ ਤੋਈ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਦਰਾਮੀ ਤਪੁਤ ਸੀਨ
 ਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਪਨ ਮਿਉ ਲਾਗੇ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਉ ਨਰ
 ਕਉ ਸੀ ਗਵਾਰਾ ਸਭੁ ਭਾਗੇ॥੧॥ ਕਤਿ ਉਕਤਾ ਜਿਅਮਨ ਬਉਰੇ ਕ
 ਉਇਨ ਮਿਉ ਨੇਤੁ ਲਗਾਇਉ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੀਜਨ ਸੁਤੈ ਕ
 ਉਬਿ ਸਗਾਇਉ॥੨॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛੁ ਜਿਉ ਰੁਇਉਨ ਸੁਧਉ ਬਤੁਤੁ
 ਜਤਨ ਮੇਕੀ ਨਉ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਗਾਖਉ ਨਾਮ ਤਿਤਾਰਉ
 ਲੀਨਉ॥੩॥੪॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲੁ ੧੬॥ ਮਨ ਰੇਗਤਿ ਉਨ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸਾ॥ ਕਤਾਰੁਇਉ ਜਉ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਇਉ ਰਗ ਵਉ ਕੀਨ ਉਰੇ
 ਸੁ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੇ ਝੂਠਾ ਲਾਗਉ ਜਨਮ ਅਕਾਰ ਬ
 ਖੋਇਉ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਧੋਖਿਉ ਪਸਕੀ॥ ਨਿਅਈਸੇ
 ਇਉ॥੧॥ ਰਾਮ ਭੁਜਨ ਕੀ ਗਾਇਨ ਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਮਾਇਆ ਤਾਥਿ ਬਿਕ
 ਨਾ॥ ਉਰ ਸਿਉ ਰਹਿਉ ਬਿਖਿਅਨ ਸੀਰੀ ਬਉਰਾਨਾ ਮਰਤਨ ਬਿਸ

ਤਖਾਰਨਾਨਕ ਬਿਨਤਾਰਿ ਜੀ ਕੋ ਉਕਾਮਨ ਆਇਉ ॥ ੩॥ ੧੩॥ ੨੮
 ੧੮ ਸ. ਤੇਗੁਰਪੁ ਆਇਉ ॥ ਗੁਰਗੁਇਤੀ ਮਤਲਾ ॥ ੪॥ ਸਾਧੋ
 ਮਨਕਾਮਸਤਿ ਆਗਉ ॥ ਕਾਮਕੋਧੁ ਸੀਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀਤਾ ਤੇ
 ਅਤਿ ਨਿਮਿਰੁ ਗਉ ॥ ੧॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੋਨੋ ਸਮਕਰਿ ਜਾ
 ਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਤਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰੋਏ ਅਤੀਤਾਤਿ ਨਿ
 ਜਗਿਤੁ ਤੁਪਛਾਨਾ ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇ ਉਤਿ ਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁਸ਼ੀ
 ਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਇਤੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਤੇ ਕਿਨਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ
 ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ਗਉਤੀ ਮਤਲਾ ॥ ੪॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕ
 ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸ ਬਿਰੁ ਮੇਨੇ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿ ਉਨ ਜਾਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥
 ਕਾਮਕੋਧੁ ਮੋਤ ਬਸਿ ਪਾਨੀ ਤਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾ
 ਚਾਕਰਿ ~~ਗਤਾਉ~~ ਮਨਿ ਉਜਿ ਉਸੁਠਨਾ ਰੋਨਾਈ ॥ ੧॥ ਜੇਟੀ ਸੈਸੇ
 ਸਕਲ ਬਿਨਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀਛਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਗਤਿ
 ਮਿਥਿਆ ਹਰਿ ਉਗਾਸਿ ਸਰਨਾਈ ॥ ੩॥ ੩॥ ੩॥ ਗਉਤੀ ਮਤਲਾ
 ਪਾਨੀ ਕਉ ਤਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਮਿ ਮਗਨੁ ਰ
 ਤੇ ਆਇਆ ਮੇਕੁ ਤੁਕੇ ਸੇਗੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਪੁਤੁ ਮੀਤੁ ਮਾਇ
 ਆਮ ਮਤਾਸ ਉਇਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਤਿ ਸਨਾ
 ਜਿਉ ਝੂਠੇ ਇਤ ਜਗਦੇ ਖਿਤਾਯ ਉਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ੧॥ ਗੁਗਤਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਕਉ ਕਾਰਨਾ ਸੁਆਮੀ ਮੁਕਤਾ ਨਿਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾ

ਨਕਕੋਟਨੀਕੋ ਉਭਰਨੁ ਰਾਜਕੋ ਉਭਰਨੁ ਰਾਜਕੋ ਪਾਏ ॥ ੩॥ ੩੧
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ ਸਾਧੋਇ ਤਮਨਗਾ ਨਿਉ ਨਜਾਈ ॥ ਚੰਚ
 ਲਤਿ ਸਨਾਸੀਗਿ ਬਸਤੁ ਏਯਾ ਤੇ ਦਿਰ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਠਨ ਕਰੋ ਧਘਟੀ ਕੇ ਕੀਤ ਰਿਜਿਤ ਸੁਧਿ ਸਰੁ ਬਿਸਰਾਈ ॥
 ਰਤਨੁ ਕਿਆਨੁ ਸਰੁ ਕੋਤ ਰਿਵੀਨਾ ਤਾਸ ਉਕਢੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ੧॥
 ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਰੁ ਰਹੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨ
 ਕ ਰਿਉ ਏਵੇ ਆਲਾਤ ਉਸਰੁ ਬਿਧਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ੨॥ ੪॥ ੩
 ੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ ਸਾਧੋਗੋ ਬਿਰਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾ
 ਨ ਸਜਨ ਮਾਮੋ ਲਕੁ ਪਾਇਉ ਬਿਰਥਾ ਕਾਤਿ ਗਟਾਵਉ ॥ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲੰਭ ਦੇ ਤਪਾਇ ਮਾਨ ਸਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਏ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੋਤਮ ਤਾਸੀ ਕਟ ਬਨਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ੧॥ ੪॥
 ਤਰਿ ਬਾਤ ਰਿਸਦਾ ਸੀਗਿ ਪੂਰਤਾ ਸਿਉ ਨੇ ॥ ੧॥ ੪॥ ੪
 ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਮਾਨੁ ਨਿਤ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾ
 ਵੈ ॥ ੬॥ ੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ ਸਾਧੋਗਾ ਮਸਰਨਿ ਬਿਸ
 ਰਾ ਮਾ ਬੇਟ ਪੁਗਾਨ ਪੜੇ ਕੋਇ ਹਰਨ ਸਿਮਰੇ ਤਰਿ ਕੋਨਾ ਮਾ ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਲੰਭ ਮੋਤਮਾਇ ਆਮ ਮਤਾ ਛੁਨਿ ਅਰੁ ਬਿਧਿ ਅਨ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਰਖ ਸੇਰ ਤੇ ॥ ਮੇਜਿ ਤਨਾਹਿ ਸੇ ਮੂਹਤਿ ਤੇ ਵੇਦਾ ॥
 ੧॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਮਤ ਬਿਧੇ ਇਸ ਬਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸ
 ਉਤਤਿ ਨਿਵਾਏ ਸਮਜ ਕੋ ਲੰਕ ਮੋਤ ਛੁਨਿ ਤੇ ਮਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥

ਖਏ ਬਾਧੋ ਕਿਛੁ ਨਾਨਿ ਤਿਤੁ ਭਜਾਨੁ ਉਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਨਕ ਸੁਕਤਿ ॥
 ਤਿਤੁ ਮਾਧਨੁ ਉਗਿਆ ਧਿਰੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੬
 ਮਨ ਰੇ ਕਰਾਹੋ ਏਉਥੇ ਬਉਗਾ। ਅਤਿ ਸਿਮਰਿ ਆਪਣੇ ਨਹੀ ਜਾਨੈ
 ਕੋਉ ਉਲੇਹੁ ਮੀਰਿ ਤਉਗਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿਆ ਨਿ
 ਉ ਅਰਸੁ ਦਰਬਿਤ ਨਾਹੀ ॥ ਇਨੇ ਮੇਕ ਦੁਤੇਰੇ ਨਾਹਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿ
 ਚਾਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਅਪਨੇ ਤੈ ਤਰਿ ਉਗੈ ਬਿਦਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥
 ਮਖਨਲੀ ਨਰਾਇਉ ਚਰਨ ਨਿਮਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧਾ ਮਿਰਾਨੀ ॥ ੨॥ ਰ
 ਤਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰ ਸੁਖੀ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗ
 ਲ ਜਗ ਆਇਆ ਮੋਤਾ ਮਾਨਿ ਰਹੈ ਪਦ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੬॥ ਨਰ ਅਚੇਤੁ ਪਾਪ ਸੈ ਰਹੇ ॥ ਟੀਨ ਦਿਆ
 ਲ ਸਗਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਗਨਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਪਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਦ
 ਪੁਰਾਨ ਜਾਤੁ ਅਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀ ਏ ਮੋ ਪਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ
 ਜਗਤ ਮੈ ਤਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਮਲ ਸਰੂਪ ਰਹੇ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਬੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਦੁ ਉਪਉ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤੁ
 ਗਾਇ ਕਰਨਾ ਮੇਰੁ ਦਸਾਰਾ ਕੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥

ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦੁ ਪੋ। ਅਗਾਮੁ ਲੁਗਾ ਨ ਕਾ। ॥ १॥ ਤਿਸੁ ਤੁਮੁ ਕਾ ਤੇ ਭੁਟੇ ਜੀ
 ਅਜਾਨੇ। १॥ ਗਤਾਉ। ਗਤ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸੀ। ਟੀ। ਛਿ। ਚੁ। ਮੇ। ਬ। ਹੀ। ਰ। ਮ।
 ਬਖਾਨੇ। ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਤ ਪੂ। ਚ। ਰ। ਕ। ਰ। ਜ। ਨ। ਮ। ਚਿ। ਲ। ਪ।
 ਟੇ। १॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਪਾਇ ਉਜਗਤ ਜਾ ਰਿਤੇ
 ਗਨੇ। ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛ ਕਹਤ ਨਿਕਟਿ ਤਾਰਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇ। २
 ॥ १॥ ३॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਃ ੬॥ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। १
 ਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸੰਸਾਰ ਚੁਕੇ ਗੁਰਇ ਤੁਰੇ ਦੁਬਾਤਾਵੈ। १॥ ਗਤਾਉ। ਕ
 ਤਾਰੁ ਇਉਂ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਗਾਮ ਸਰਨਿ ਨਿਰਮਾਦੇ। ਜੋਗ ਜਗ
 ਨਿਯੰਤਰ ਲਤਿ ਤਿਸੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜ ਸੁਬਿਸਾਗਾਵੈ। १॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੇ ਨੇ
 ਕੇ ਪਰਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇਤ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨਿ
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਵੈ। ੨॥ ੩॥ ੩੪॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਃ ੬॥ ਜਾਮੈ
 ਭੁਜਨੁ ਗਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ। ਤਿਨ ਨਰ ਜਨ ਮੁਅਕਾਰ ਥਪੋਇ ਆਜਿਤ ਰਾ
 ਖਉ ਮਨ ਮਾਹੀ। ੧॥ ਗਤਾਉ। ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਛੁਨਿ ਗਥੈ ਨਤ ਮਨੁ
 ਆਸ ਮਿਜਾ ਕੋ। ਨਿਯੰਤਰ ਲਪਰ ਪਤਾਰਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ
 ਜਾਂ ਕੋ। ੧॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਤਨ ਜਲ ਮੇਰਾ ਖਿਉ ਚੁਏ ਨਹ ਤਿਤਿ ਪਾਨੀ। ਤੇ
 ਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਗਤਿ ਪਦੁ। ਨਉ ਕੁਗਤਿ ਤੀਨ ਜੋ ਪਾਨੀ। ੨॥ ਕੁਲਿ ਮੇ ਮੁਕ

ਤਿਨਾ ਤੇ ਪਾਦ ਤਹਾ ਜਿਹੇ ਭੁਧੁ ਬਾਤਾ ਦੇ ॥ ੩੦ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨ
 ਰਗੁਰੂ ॥ ਜੇ ਮੁਕ ਕੇਗੁ ਨ ਗਾਵੇ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁਰਾ ॥ ਨੀਮਤਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਰੋਮਨ ਉਟ ਲੇਹੁ ਪੁਰ
 ਨਾਮਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਸਤਿ ਨਾਮੈ ਪਾਵਤਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਭਾਰੀ ਤਿਹ ਜਨਕ ਉਜਾਨ ਉਜੇਤ ਰਿਕੇਗੁ ਨ ਗਾਵੇ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੋ ਫੁਨਿ ਬੈਠੈ ਫਿਰਿ ਸਿਧਾਵੇ ॥ ੧੯ ॥ ਅਜਾਮਲ
 ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੇਲਾ ਗਾਇ ਦੁਸੁ ਪਿਆਈ ॥ ਜਾਂਗਾ ਤਿਉ ਉਜੇਗੀ ਸ
 ਰਬਾਛਾਹਿ ਸੋਗ ਤਿਛਿ ਨ ਮੇ ਪਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਤ ਨਿਗੁਨ ਨਾਤਿ ਨਿਕਛੁ
 ਬਿਦਿ ਆਪਰ ਮੁਕਉ ਨੁਗ ਜਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖ
 ਉਅਰੇ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾ
 ਧੋ ਕਉ ਨ ਜੁਗਾਤਿ ਅਬਕੀਜੈ ॥ ਜਾਤੇ ਦਰਸਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੋਗ
 ਮਭਗਾਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਉ ਰਹੁ
 ਨਿਉਹੈ ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉਨ ਨਾਮੁ ਜਾਇ ਕੇ ਸਿ
 ਮਰੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਰੁਏ ਦਿਖਾ ਲਖਿ ਪਾਲ ਸੀਤ
 ਜਨਤ ਬਾਇਤ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹਿ ਕੀਏ ਜਿ
 ਤਪੁ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਰਿ ਸਬਾਸੁ ਰਮੇ ਸਿਮ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਬਿਖਿਅਨਿਸਿਉਕੋਇਉਸਿਅਭਿਉਨਾਹੇਕਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ
ਲਛਾਸਜਬਗਰੇਮੇਲੀਤਿਤਸੁਧਿਨੁਭੁਬਿਸਰਾਈ॥ਗਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਯਾਂਸੀਕਟਮੇਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾਈ॥੧॥ਜੇਸੀਪਤਿਅਪਨੀਕ
ਰਿਆਨੀਛਿਨਮੇਰੁਈਪਹਾਈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਯਹਸੇਚਰਹੀਮਨਿਹ
ਤਰਿਜਸੁਕਬਹੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੪॥੫॥ਆਰੁਮਤਲਾ॥੬॥ਆਈਮੇ
ਮਨਕਉਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਉ॥ਆਇਆਕੇਮਦਿਜਨਮੁਸਿਗਾਇਉ
ਰਾਮਭੁਜਨਨਤਲਾਗਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਮਕੋਰੂਰੁਪਾਰਿਉਸਿਰਉ
ਪਾਰਿਤਬਸੋਵਤਤੇਜਾਗਿਉ॥ਕਹਹੋਤਅਬਕੋਪਛੁਤਾਏਛੁਟਤ
ਨਾਤਿਨਿਗਾਗਿਉ॥੧॥ਇਤਚਿਤਾਉਪਜੀਘਟਮੇਜਬਗੁਰਚਰਨ
ਨਅਨੁਗਾਗਿਉ॥ਸਫਲਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੁਆਜੋਪੂਰਜਸਮੇ
ਪਾਗਿਉ॥੨॥੩॥੪॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗਗੁਦੇਉਰੀਧਾਰਿ
ਮਤਲਾ॥੬॥ਯਹਮਨੁਨੈਕਨਕਤਿਉਕਰੇ॥ਸੀਬਿਸਿਖਾਇਗਤਿਉ
ਅਪਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਿਸਾਇਆਕੇਰੁ
ਇਉਬਾਵਰੋਤਰਿਜਸੁਨਤਉਚਰੇ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਜਗਤਕਉਤ
ਤਕੋਅਪਨੋਉਦਰਗੁਰੇ॥ਸੁਆਨਪ੍ਰਛਾਜਿਉਰੋਇਨਸੁਖੋਕਤਿ
ਉਨਕਾਂਨਾਏ॥ਸੁਆਨਕਰਗੁਰਗੁਰਮਨਾਨਕਨਿਤਜਾਤੇਕਜੁਸਰੇ॥

ਥੋੜ੍ਹਾ ਤਲਾਸਨ ਲੋਕ ਤਮਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿਜ ਸੁਕਿ ਉਨ ਦੀ ਗਾ
ਦਤ ਕੁਮਾਤਿ ਬਿਨ ਮੇ ਤਨ ਕੀ ॥੨॥੧॥੫੦॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲ ਗਕਾ ਫੀ ਮ
ਲਾ ॥੫॥ ਜਾਗਲ ਲੁਹੇ ਮਨਾ ਜਾਗਲ ਤੁਕਤਾ ਗਾਠ ਲਸੇ ਇਅਾ
ਜੋਤ ਨੁ ਉਪਾਜਿ ਅਸੀ ਗਾਤੀ ਸੇਰੀ ਸੀਗਿ ਨਾਤੋ ਇਅਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਨ ਨਹਿ ਤੁਜਾ ਮਿਉ ਕੀਨਾ ਜੀਉ ਛੁਟਿ ਉਜ
ਬਟੇ ਹਤੇ ਰਾਗਿ ਅਗਿ ਨਿਮੇ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉ ਤਾਰ ਹੋ ਜ
ਗਕ ਉਤਮ ਜਾਨ ਉਨਾਨ ਕਰਤ ਰਿਗੁਨ ਗਾਇਲੇ ਸਰੁ ਸੁਠਨ ਸਮਾਨ
ਉ ॥੨॥੧॥੫੧॥ ਤਿਲ ਗਮ ਲਾ ॥੫॥ ਹਰਿਜ ਸੁਰੇ ਮਨ ਗਾਇਲੇ ਜੋ
ਸੀਰੀ ਹੋਰੇ ॥ ਅਉ ਸਰਬੀ ਤਿਉ ਜਾਤ ਤੈ ਕਹਿ ਉਮਾ ਨਿਲੇ ਮੇਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਪਾਤਿ ਰਬਧਨ ਗਾਜ ਮਿਉ ਮਾਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ਉਕਾ
ਲਠਾ ਸਜ ਬਗਲਿ ਪਰੀ ਸਰੁ ਰਾਇ ਉਪਗਾਇ ਉ ॥੧॥ ਜਾਨ ਬੂਝੁ
ਬੇਬਾਦ ਹੋ ਤੈ ਕਾਜੁ ਫਿਗਾਰਿ ਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਾਇ ਉਨ ਦੀ ਨਤਗ
ਰਬ ਨਿਦਾਰਿ ਉ ॥੨॥ ਜਿਤਿ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਅਸੇ ਸੁਨੇ ਰੇ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ਕੈ ਗੁਪੁ ਸਰ ਨਾਈ ॥੩॥੩॥੫੨॥
ਤਿਲ ਗਮ ਲਾ ॥੫॥ ਚੇਤਨ ਹੋ ਤਉ ਚੇਤਨੇ ਨਿਸ ਦਿਨ ਮੇ ਪਾਨੀ
ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉ ਧਬਿਤਾ ਤੁਝੇ ਛੁਟੇ ਪੁਟੇ ਜਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਉ। ਤਰਿਗੁਨਕਾਤਿਨਗਾਵਤਿ। ਤੁਰਖਅਗਿ। ਮਾਨਾ। ਤੁਰਖ। ਜੇਲੜਾ ॥
ਗਿਕੋਨਤਿਮਰਨੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਅਜਤੁਕਦੁਬਿਗਾਰਿਓ। ਅਜੇਪੁਰ
ਗੁਨਗਾਵੇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਤਭਜਨਤੇਨਿਰਭੁਪਦਪਦਾਨ॥੩॥੪ ३
ਰਾਗੁਜੇਜੇਵੀਤੀਮਤਲਾ॥੬॥ ਮਨਗਾਮਸਿਮਰਗਾਮਸਿਮਰਇਓਤੇ
ਕੇਕਾਜਿਓ॥ ਮਾਇਆਕੋਸੰਗਤਿਆਗਿਪੁਰਜੀਕੀਸਰਨਿਲਾਗ
ਜਗਤੁਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਠੇਸਰੁਸਾਜਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨੇ
ਜਿਉਧਨਪਛਾਨਕਾਤੇਪਰਕਰਤਮਾਨਬਾਰੂਕੀਭੀਤਜੇਸੇਬਸੁਧਾਕੋ
ਗਾਜੁਓ॥੧॥ ਨਾਨਕਜਨਨਕਤਤਬਾਤਬਿਨਸਿਭੇਓਤੇਰੋਗਾਤਛਿਨਛਿ
ਨੁਕਾਰਿਗਾਇਉਕਾਲੁਤੇਸੇਜਤੁਆਜੁਓ॥੨॥੧॥੪੪॥ ਜੇਜਾਵੀਤਿ
ਮਤਲਾ॥੬॥ ਗਾਮੁਭੁਭੁਰਾਮੁਭੁਭੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਓ॥ ਕਤਉਕਤਾਬਾਰ
ਬਾਰਸਮਝਤਨਤਕਿਉਗਵਾਰਬਿਨਸਤਨਤਲਗੇਬਾਰਉਰੇਸਮਰ
ਤਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਭਰਮਰਾਹਿਦੇਹਿਗੋਬਿਦਕੋਨਾਮਲੇਤ
ਅੰਤਬਾਰਸੰਗਤੇਰੇਇਓਏਕਜਾਤੁਓ॥੧॥ ਬਿਥਿਆਬਿਥਿਧਜਿਉਬਿ
ਸਾਰਿਪੁਰਕੋਜਸੁਤੀਏਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਤਿਪੁਕਾਰਿਅਉਥਾਬਿਠ
ਤੁਓ॥੨॥੩॥੪੪॥ ਜੇਜਾਵੀਤੀਮਤਲਾ॥੬॥ ਰੋਮਨਕਉਨਗਤਿਤੁ
ਇਓਤੇਰੀ॥ ਇਤਜਗਮੇਗਾਮਨਾਮਤਾਕਉਨਤਿਦੁਨੈਕਾਨਬਿਥਿ

[illegible]

ਗਗੁਬਿਤਾਰਕੁਮਤਲਾ॥੬॥।ਤਹਿਲੀਕੁਤਿਨਚੇਉ
 ਜੇਰੀਜਤੀਤਪੀਪਦਿਤਾਰੇਅਰੁਬੁਤੁਲੇਕਿਮਿ॥੭॥ਅਰੁ
 ਉ॥ਛਿਨਮੇਗਉਰੀਗਕਉਕਰਣੀਰੀਕਉਰਦੇ॥੮॥ਬੁਭੁਰੇਰੁ
 ਰੇਸਖਨਾਵੇਯਤਤਾਕਉਬਿਦਤਾਰੇ॥੯॥ਅਪਨੀਮਾਇਆਆ
 ਪਿਪਸਾਰੀਆਪੇਦੇਖਨਿਤਾਰੇ॥ਨਾਨਾਰੁਪਧਰੇਬੁਰੀਰੀਸਰੁਤੇ
 ਰਤੇਨਿਆਗਾ॥੧੦॥ਅਗਤੁਅਪਾਰਮਲੇਖਾਨਿਰੀਜਨਜਿਹਿਸਰੁ
 ਜਗੁਰਮਾਇਉ॥ਸਗਲਕੁਰਮਤਜਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀਚਰਨਤਾ
 ਤਿਚਿਤੁਲਾਇਉ॥੧੧॥੧॥੫੫॥੬੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧੨॥
 ਸੰਲੋਕੁਮਤਲਾ॥੧੩॥ਗੁਨਗੋਬਿਦਗਾਇਉਨੀਜਨਮਅਕ
 ਰਖਕੀਨਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਬੁਜੁਮਨਾਜੇਤਿਬਿਧਿਜਲਕਉਮਿ
 ਨਾ॥੧੪॥ਬਿਧਿਅਨਸਿਉਕਾਰੇਰਚਿਉਨਿਮਖਨਤੋਤਿਉਦਾਸਾ॥੧੫॥
 ਤੁਨਾਨਕਤਰਿਬੁਜੁਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਛਾਮਾ॥੧੬॥ਤਰਨਾਪੋਇਉ
 ਤੀਗਾਇਉਲਇਉਜਰਾਤਨਜੀਤਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਬੁਜੁਮ
 ਨਾਅਉਧਰਾਤੁਰੇਬੀਤਾ॥੧੭॥ਬਿਰਧਗੁਇਉਸੁਝੈਨੀਕਾਲਪਤੁ
 ਚਿਉਆਨਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਨਰਥਾਵੇਰਿਉਨਭਜੇਰੁਗਵਾਨਾ॥੧੮॥
 ਧਨਦਾਗਸੀਪਤਿਸਕਲਜਿਨਿਅਪਨੀਕਰਮਾਨਾਇਨਮੋਕਦੁ

ਸਿਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥੫॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ਨਰੇ ਹਰਨ ਹਰਿ
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥੫॥ ਨਕ ਇਹਿ ਲੇਖ ਦਾ ਬਸਤ ਤੁਮ ਸਾਥਾ ॥
 ੬॥ ਤਨੁ ੪ ॥ ਤਨੁ ੫ ॥ ਏਹੀ ਉਤਾ ਸਿਉ ਨੇਤੁ ਨਕੀ ਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨ
 ਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਲਤ ਦੀਨਾ ॥੭॥ ਤਨੁ ੫ ਨੁ ਸੀਧੈ ਸੁਖ ਏ
 ਉਅਗੁਨਿ ਤਿਨੀ ਕੇ ਧਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਸੰਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਹਿ
 ਨਗਾਮਾ ॥੮॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤ ਚਾਮ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾ ਤਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਤਿ ਗਾਤਿ ਤੋਇ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਤਿਨਿ
 ਮਰਤਿ ਗਾਤਿ ਪਾਈ ਐਤਿ ਤਿਨੁ ਜੁਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ
 ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟ ਤੈ ਨੀਤਾ ॥੧੦॥ ਪਾਂਚਿਤ ਤਕੋਤ ਨੁਗ ਏ
 ਉਜਾਨੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤਿਨੇ ਉਪਜੇ ਨਾਨਕਾਲੀ ਨਤਾਨਿ
 ਮੇਆਨਾ ॥੧੧॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਮੇਤਰਿ ਜੂਥ ਮੇਸੀਤ ਨਕਹਿ ਉਪੁਕਾ
 ਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭੁਜ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਤਿ ਪਾਰਾ ॥੧੨॥
 ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਤ ਪਰ ਮੇਨੀ ਲੋਕੁ ਮੋਤ ਅਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤ ਭੁਗਵਾਨਾ ॥੧੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਿਅਾਨਾ
 ਤਿਨਿ ਤਿਨੀ ਚਨ ਲੇਖ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਭੁਕਤਿ
 ਤਾਨਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥੧੪॥ ਤਨੁ ੫ ਸੋਗ ਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਬੋਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨ ॥

ਉਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਮਹਾ ਪੁਰਾ ਮਾਨੀ ਲੇਖੁ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹ ਮਨਾ ਦੁਰਲਾਭ ਮਾਨੁ
 ਖਦੇ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰਹਿੰਦਾ ਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੇਖੁ ॥ ਅਜਾਨਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਰਿਭੁ ਜਨਮਿ ॥ ੩ ॥ ॥ ੪ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਨੀ ਨਿਸਾਦਿ ਨਭੁ ਜੇ ਰੂਪ ਗਾਮਤਿ ਤਿਜ
 ਨਾ ॥ ੫ ॥ ਰਿਜ ਨਤ ਰਿਅੰਤ ਰੁਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾਦੀ ਮਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਠਾ ਧਿ
 ਰਤਿ ਉਬਿਸ ਰਿਉਗੋ ਬਿਦਨਾ ਮਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਰਿਭੁ ਜਨਮੀ ਵਨਕ ਉਨੈ ਕਾਮ
 ੭ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗਾਮਨ ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਮਾਯਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਰਿਭੁ ਜਨ ਬਿਨੁ ਪ
 ਤਤਾ ਤਿਜ ਮਠਿ ਪਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਖ ਮੇਬਤੁ ਸੀਰੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੇ ਸੀਰੀ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਰਿਭੁ ਜੁ ਮਨਾ ਅਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਰੁ ਮਤਾ ਠਿਰਿ ਉਮਿ
 ਉਨਜ ਮਕਉ ਤਾਸਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਰਿਭੁ ਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵੈ ਬਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਤਨ ਬਤੁ
 ਤੁਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਤਿ ਉਮਿ ਟਿਉਨ ਜਮਨ ਕੋ ਮਾਨਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਠਿਧਿ ਉਗਾ ਬਿ
 ਲਿਤੁ ਰੁਗਵਾਂਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਲੁ ਜੁਆ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਾ ਕ
 ਰੁ ਨਾਨਕ ਰਿਭੁ ਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਬਤੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰਹੈ ਤੁਤੇ ਸੁਨਾ ਕਟਿ
 ਉਪਾਰਿ ਉਲੋਕੁ ਕੇਠਿ ਪਾਨਾਨਕ ਸਮਿ ਉਰਮਿ ਗਇਉ ਅਬਕਿ ਉਰੇ ਵਤੁ ਅੰਧ
 ੧੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਸੋਰ ਮਿਰਹਿ ਉਨਿ ਕਸਤਨਾ ਤਿਨ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿ
 ਰਤਿ ਉਛਾਰਤਨ ਤਨ ਭੀਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕ ਰੁਗਤਿ ਰੁਗਵਾਂਨ ਕੀ ਜਿਤਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੋਨਾ
 ਹਿਮਾਨੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਕਰ ਸੁਆਨਾ ਨਾਨਕ ਮਾਨ ਉਤਾ ਤਿਤਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਰਕ ਛੁਰਾਤਤ

ਅਉਰੋ ॥ ਉਹੋ ਕੀਉ ਈ ॥ ਚਿਤੁ ਦੁਤਰਤਿ ਉਠਗਉਰ ਕਾ ਲਖ ॥ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ॥
 ੩੫ ॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਉਨ ਕੇ ਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਕਹੇ ਮਨ ॥
 ਤਰਿ ਭਾਏ ਸੋ ਹੋ ਈ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗਿਤ ਜਿਉ ਸੁਆਮੀ ਨ ਤਜ ਤਨ ਤਿ
 ਨਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਈਤਿ ਬਿਧਿ ਤਰਿ ਭੁਜ ਉਏ ਕਮ ਨਹੁ ਈ ਕੋ ਨਿਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਜਗ
 ਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਠਿਰਤੁ ਹੋ ਸਰੁ ਕੇ ਚਾਤਾਰਾ ਮੁਖ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਿਅਰੁ ਤਿਤਿ ਪੂਰ
 ਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮੁ ॥ ੪੨ ॥ ਫੂਠੇ ਮਾਨੁ ਕਤਾ ਕਹੇ ਜਗੁ ਮੁਖ ਨੈਜਿ ਉਜਾਨਾ ॥ ਈਨੇ ਕੇ ਕੁਤੇ
 ਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਾਤਿ ਉਬਖਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੋ ਦੇਹ ਕੇ ਬਿਨੇ ਸੇ ਬਿਨੇ ਸੇ ਮੀ
 ਤਾ ॥ ਜਿਤਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜ ਮੁਖ ਕਾਤਿ ਉਨਾਨ ਕਾਤਿ ਤਿਥੀ ਬੁਧਾ ॥ ੪੪ ॥ ਜਿਤਿ ਪਾਇ ਸਿ
 ਮ ਹਨੁ ਰਾਮ ਕ ਉਸੇ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ ਤਿਤਿ ਅਰੁ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਂ
 ਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ੪੫ ॥ ਸਿਰੁ ਕੀਧਿ ਉਪਗਰੁ ਰਾਮ ਹੋ ਨੈਨ ਜੋ ਤਿਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਕਾਤਿ ਨਾਨਕ ਈ
 ਤਗਤਿ ਭਈ ਤਉ ਨਹ ਰਿਹ ਮਿਲੈ ਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਬਤਾ ਮਰੁ ਦਾਨ ਕਾਏ
 ਮਨ ਮੇਧ ਕੇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਠਲ ਜਾਤਿ ਤਿਤਿ ਉਕੰਚਰਾਇ ਮਾਨਾ ॥
 ੪੭ ॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਉਜਗਤ ਮੇਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਹ ਰਿਭੁਗਤਿ
 ਤਰਾਖ ਉਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੪੮ ॥ ਜਗਰ ਚਨਾ ਮਰੁ ਧੂਠ ਤੇ ਜਾਨ ਲੈ ਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਕਾਤਿ ਨ
 ਨਕ ਬਿਰੁਨਾ ਹੋ ਜਿਉ ਬਾਹੁ ਕੀਉ ਤੀਤਾ ॥ ੪੯ ॥ ਰਾਮ ਗਾਇ ਉਰਾ ਵਨ ਗਾਇ ਉਜਾ
 ਕੋ ਬਹੁ ਪਰਦਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਨਾ ਹੋ ਜਿਉ ਬਾਹੁ ਕੀਉ ਤੀਤਾ ॥ ੫੦ ॥ ਚਿ

ਤੁਮਰੀ ਸੀਤੀ ਤੀਰਥੇ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ। ਇਤਮਾਰਗ ਸਿਖਾਰੋਨ ਨਕ
 ਬਿਹੁ ਨਹੀ ਕੋਇ। ੫੫। ਅਜੋਇ ਪਾਤਿ ਉਥੇ ਬਿਨਤਿ। ੫੬। ਆਜੁ ਕੋ ਕਾਲ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਹਿਗੁਨਗਾ। ਇਨਕਾਰੁ ਸਗਲ ਜੀਤਾਲਾ। ੫੭। ਵੇਤਗਾ।
 ਬਲਟੂਟਿ ਉਬੰਧਨ ਪਰਿਉਰਹਿ ਉਨਕ ਛੂਉ ਪਾਇ। ਕਹਿਨਾਨਕ ਅਬ
 ਉਟਤਰਿਗਾਜਿਤਿ ਉਤੋਇ ਸਤਾਇ। ੫੮। ਮਤਲ ਦਸਵਾ। ੧੦। ਬਲੁ
 ਤੁਓਬੰਧਨ ਛੂਟੇ ਸਰੁਕ ਛੂਤੋਤ ਉਪਾਇ। ਸਰੁਕਿ ਛੂਤੁ ਮਰੇਤਾ ਬਿਓਂ
 ਤੁਮਰੀ ਤੋਇ ਸਤਾਇ। ੫੯। ਰਾਮਨਾਮ ਉਰਮੇਗਤੋ ਜਾਕੀ ਸਮੰਨ ਹੀ ਕੋ
 ਇ। ਜਿਤ ਸਿਮਰਤ ਸੀਕਟ ਮਿਟੇ ਦਰਸਤਿ ਤਾਰੋਤੋਇ। ੬੦। ਬੰਧ ਸਥਾ
 ਸਰਤ ਜਿਗਾਏਈ ਉਨਕ ਤੁਸਾਥਾ। ਕਹੁਨਾਨਕ ਇਤ ਬਿਪਤਿ ਮਹਿਏ ਕਉ
 ਟਰਘੁਨਾਥਾ। ੬੧। ਨਾਮਰਤਿ ਉਸਾਧੂਰਤਿ ਉਰਹਿ ਉਗੁਰਗੋ ਬਿਦਾ। ਕ
 ਹੁਨਾਨਕ ਇਤ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕਨੇ ਨ ਜਪਿ ਉਗੁਰਮੰਤਾ। ੬੨। ੧੬
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਗਾਗੁ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ। ੬੩। ਪਰਦੁਸਰਾ। ੨।
 ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਖਿ ਆਗਤ ਉਤਿ ਸੁਪਾਰਿ ਆਪੁ
 ਦਿਚਾਈ। ੬੪। ਦਰਸਨੁ ਤਰਿਦੇ ਖਨਕੇ ਚੁਈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਮੇਲਹਿ ਤਰਿਤ ਗਿਨਾਯਿ ਅਧੀ। ਰਹਾਉ। ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਾ ਤੁਏ ਮੁ
 ਰਾਪੀ ਦੁਖਿ ਕੀ ਤੁਏ ਪਿਆਈ। ੬੫। ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਾ ਇਤੁ ਤੀਰਥੇ

ਵਹਿ ਸੁਖਸੇਵਕ ਪੇਜ ਰਾਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਰਹਿਤੇ ਰੇਜਿ ਸੁਭਾਏ
 ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ॥ ੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਖਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਤੋਰਨਿ ਛਲ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੨੨॥
 ਮਿਮਰਿ ਮਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਨਸੈ ਏਥਿ ਪਾਵਕੀ ਗੁਰਕਾਰ ਹਿਗੁਰ
 ਰਾਵੈ ਸੋਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੨੩॥ ਰੇਹੁ ਦਿਨ ਸੁਗੁਰ ਚਰਦੁ ਆਗਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰ
 ਤਿਮੇਰੇ ਸਾਈ॥ ੨੪॥ ਨਾਨਕ ਕਾਜੀ ਉਧਿ ਰੁਗੁਰੈ ਗੁਰਮਿਲਿ ਤਿਪਾਤਿ ਆਪਾ
 ਈ॥ ੨੫॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਰੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਉਤੇਜ ਤਕਤ ਤਤਹੋ ਸਾਈ॥ ੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲ
 ੫॥ ਦੁਪਦੇ ਪਰੁ ੩॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ਸਰੁ ਉਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਾਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਤੇਏਕ ਰਿਦਿ ਸਨਾਨਾ॥ ਕੁਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਰੁ ਕੁਸਲ ਖੋਮ ਪੁਰੁ ਪਾਰੇ॥ ਸਤੀ
 ਸਲਾਮਤਿ ਸਰਿ ਖੋਕ ਉਬਾਰੇ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮ
 ਲੁ ਲਾਖੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰੁਇਆ ਸਾਖੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ॥ ਅੰਦਿ ਪੁ
 ਰਖੁ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਤਿ ਆਇਆ॥
 ਸੋ ਪਰੁ ਦਯਿਵ ਸਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਾਸੁ ਸਾਸਗਲ ਮਿਟਾ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮਕੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਆਠ ਪਤਰੁ ਗੁਰੁ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥
 ਰਤਾਉ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਕ ਸਾਕ ਹਾਈ॥ ਜਨ ਬੋਲਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ॥
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਈ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਦਯੇ ਮਤਲਾ॥ ੫॥ ਅੰਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰ
 ਰਾਗ ਕਰੁ ਕਾਰੁ ਸਰੁ ਆਪੇ॥ ਸਰਬੁ ਰਹਿ ਰੁਪੁ ਸਗਲੁ ਪੁਟਿ ਰਹਿ ਉਥਿ ਆਪੇ॥

ਬਿਆਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਨੈ ਕਉ ਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ। ਸਰਬ ਕੀ ਰਖਾ ਕਰੈ ਆ
 ਪੇਤ ਰਿਪਤਿ ਅਥਿਨ ਸੀ ਅਥਿਗਤ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ਦੇ ਕੇ ਤੁਏ ਕੇ ਆ
 ਨ ਨਾਤੀ ਤੁਮਭਤਿ। ਤਰਿ ਅਤਿ ਨਾਤੀ ਪਾਗਵਾਰਾ। ਕਉ ਨੁ ਤੇਰੇ ਬੀਰ ਗੁੰ ਜਗਤ
 ਪਿਤਾਏ ਸਰਬ ਪਾਨ ਕੋ ਆਪਾਰਾ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਾਰਿ॥
 ਏਕ ਜੀਤ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਵਾਤਸ
 ਰਿ। ਅਤੁਲ ਭੰਗ ਰਗਰਿ। ਪਰੇਤੀ ਤੇ ਪਰੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਾਰਿ। ਆਪ ਨੇ ਰਾਵਨੁ
 ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨਦੁ ਸਰੋਧਾਰਿ। ਉਪਤਿ ਪਰਲਉ ਏਕੈ ਨਿਮਖਤੁ ਪਾਰਿ। ਆਨ ਨਾਤੀ
 ਸਮ ਸਾਰਿ। ਉਜੀ ਆਰੋ ਨਿਰਮਗਿ। ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਤਿ ਨਾ ਮਿਲੀ ਏਤ ਰਿਤਾਰਿ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਮ ਸਾਰਿ। ਏਕ ਜੀਤ ਕਿ ਆਬਖਾਨੈ ਤਾ ਕਿ
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਰਾਵਨ ਪਾਰੇ। ਏਕ ਬੇ
 ਕੀ ਏ ਬਿਸਥਾਰੇ। ਪੂਰਿ ਰਹਿਉ ਸਰਬ ਮਤਿ ਆਪਿ ਏ ਨਿਗਾਰੇ। ਤਰਿ ਗੁਨੁ ਨਾਤੀ
 ਤੁਪਾਰੇ। ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ। ਸਗਲ ਕੋਟਾ ਤਾਏ ਕੋ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ। ਆਪ
 ਤੀ ਪਾਰਨ ਪਾਰੇ। ਕੁਦਰਤ ਏ ਦੇਖਾਰੇ। ਬਰਨੁ ਚਿਤਨੁ ਨਾਤੀ ਸੁਖ ਨਮ ਸਾਰੇ। ਜਨੁ
 ਨਾਨਕੁ ਰਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਮ ਸਾਰਿ। ਏਕ ਜੀਤ ਕਿ ਆਬਖਾਨੈ ਤਾ ਕਿ ਬ
 ਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਿ॥ ੩॥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੀ। ਮੁਨ ਪੁਨੁ
 ਰੋਪਨੀ। ਏਕੈ ਸੁਤਿ ਏ ਜੀਤੀ। ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸ ਥੋਤੇ ਬਨੀ। ਜਾਨੈ ਕਉ ਨ ਤੇਰੇ ਉਠੈ

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇ ਉਅਕਲ ਕਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗ
 ਵੰਤ ਰਿਭੁ ਲਿਖੂ ਤਮ ਸਮ ਸਾਗਿ ॥ ਏਕ ਜੀਤ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕਿ ਬਲਿ
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਅਛਲ
 ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਰਿਖ ਵੰਤ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ
 ਗਾਵੇ ਤਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕ ਤਿਲੁ ਨੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾਕ ਉੱਤ ਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸੁਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤਮ ਤਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਤੇ ਧੀਨਿ ਜਨ ਜਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਤਰਿਤ ਰਿਭੁ ਜਉ ॥ ਤਰਿਗੁਨ ਭਨਾਨ ਕੁਜਿਨ ਪਰਸਿ ਅਉ ਸਿਜਨ ਮਮ
 ਰਣ ਦੁਤ ਬੇਰ ਤਿਉ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਤ ਕਰ ਪੁਥੈ
 ਕਾ ਪ੍ਰੀਛਾ ਮਤਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅ
 ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਗਾਇ ਸਚ ਤੇਰੀ ਸਚਨਾਨ ਕਰਤੋ
 ਸੀਭੰ ॥ ਸਚਾ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਅੰਗ ਦਨਾਨ ਕਰਤੋ ॥ ਆਸਤਾਇ ਪ੍ਰੀਛਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤਿ ਵਾਰੀ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਿ ਪਾਸਾ ਛਾਟੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀ
 ਆਗਿ ॥ ਆਸਤਿ ਵਚਨੁ ਆਵੈ ॥ ਤਿਰੰਦੈ ਚਿਤ ਵਣੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸਤ ਸਾਰੁ
 ਉਜੈ ਸੀਇ ਸਕੈ ਬਾਬਿ ਜੇਹੀ ਵਰਤਾਈ ॥ ਤੇਵੈ ਤੇਹੀ ਪ੍ਰੀਛਾ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਗ
 ਟਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਵੈ ਗਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਸਾਸਾ ॥ ਸਤਨਾ ॥ ਸਨਤਾ ॥ ਅਰਥੀ ਜੈਤੂੰ
 ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਣੀ ਕਰਦਾ ॥ ਤੈ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਨ ਤੇਵੈ ॥ ਸੋਇ ਤੁਕਾਰ

ਜੁਸਤਿ ॥ ੧ ॥ ਏਥੇ ਆਏ ਸਤਿ ॥ ਨਾਇਤੁ ਸਤਿ ਤਵੈਗਾ
 ਸਤੀ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਏ ॥ ਕੋ ਪਾਰਜੁ ਮਨਸਾਵੈ
 ਚਿਕਰ ਮਨਾਤੇ ਆਏ ॥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨਾਲਿ ਗਏ ਤੀਨਾ ਹੀ ਕਰ
 ਏ ॥ ਕਾਰਜੁ ਪੂਰਾ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤਦ ਤੇਵੇ ਜੇ ਤੂੰ ਵੀ ਤਦਿ
 ਸਵੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥ ਏਤੁ ਗਾਗਾ ਕਰ ਪਾਈ ਐ ਨਾਤੀ ਤਾਨ ਤੇਇਗਾ ॥
 ੨ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਏ ॥ ਇਤੁ ਕਾਰਜੁ ਪਰਮੇ ਸਰਕੇਵਸ
 ਤੇ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤਿ ਆਦਿ ਨਾਕਉ ਤੇਵੈਗਾ ਸਤੀ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨਣਾ ॥ ਸਤੁ
 ੪ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤਉ ਚਿਤਿ ਦਿਆਏ ਪਰ ਦੇ ਸਕਾ ਕੇ ਬੈ ਪਾਰਕਾ ਸੋ ਰਲਾ ਤੇਵੈ
 ਗਾ ਸਤੀ ॥ ੬ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤਉ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਏ ॥ ਸੋ ਪਰਮੇ ਗੁਰੁ ਆਪੇ
 ਆਪਿਏ ॥ ਏਤੁ ਕਾਰਜੁ ਮੀਨ ਜਿਉ ਅਥ ਅਭਿਅਏ ॥ ਤੂੰ ਇਸੁ ਬਾਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਕਰਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨਣਾ ॥ ੭ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤਉ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਏ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਆਪੇ
 ਪਿਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਆਏ ॥ ਤੂੰ ਇਸਟ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਅਰੁ ਪੰਨੁ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਤ
 ਤਕਾਲ ਤੇਵੈ ਸਤੀ ॥ ੮ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਏ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੋ ਗੁਨੀ
 ਸਤੀ ॥ ਤਉ ਪਾਸੋਨ ਤੇਇ ਆਵ ਸੀ ਮਾ ॥ ੯ ॥ ਸਤੁ ॥ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਰਲਾ ਤੇ ਆਏ ॥
 ਇਸਿ ਕਾਰਜੁ ਤਾਲਰਹਿ ਆਵੈਗੀ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਪੜਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤੁ
 ੧ ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤੇਇ ਆਏ ॥ ਪਰ ਤੂੰ ਆਲਸੁ ਛਾਡਿ ਦਮੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰ ॥ ਜੇ ਬਹੁ

ਤੁਭਿ ਦਸੁ ਕਰਸੀਤੁ ਮਨੁ ਨ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਸੀ॥

ਸਮਾਨ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸੋ ਛਾਰੁ ਰੁਨ ਤੇ ਸੀ॥ ਤਿਸੁ

ਨਾਲੁ ਹੁਰਦੇ ਵਕਾ ਮੁਜ ਮੁ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਰਲ ਤੇ ਵੈ॥ ਅਰੁ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ
ਤੁਨਿ ਛੋਡਿ॥ ੧੨॥

ਸਮਾਨ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸੋ ਕਾਰਜੁ
ਸਿਉ ਵੈ॥ ਪਰ ਮੇਸੁ ਰਕਿਰਪਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਇਸਕੀ ਮਦੇਵਾਸ ਤੇ ਬਿ

ਲਲਾ ਦਾਏ॥ ਏਹੁ ਏਹੁ ਮਦੇਵਾਸਿਓ॥ ਪਰ ਕੀਸੁ ਤੇਰਾ ਰਲਾਏ ਵੈਗਾ ਮਤਿਕ
ਰਿਮੀ ਨਹਾ॥ ੧੩॥

ਸਮਾਨ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਨ ਤੇ ਸੀ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਬਿਕੋਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਤੋ॥ ਕਾਰਜੁ ਨ ਤੇ ਵੈਗਾ ਤੂੰ ਇਸਿ ਬਾਤ ਕੀ ਪੀਤਿ ਨ ਕਰਿ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਸੀ ਰਲਾਨ ਤੇ ਇ
ਗਾ॥ ੧੪॥

ਸਮਾਨ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਆਏ॥ ਤੂੰ ਹੁਰਦੇ ਵਪਿ ਵੈ ਰਜ ਪਾਤਿ
ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਵੈ ਰਲਾ ਬਹੁਤੁ ਵੈ॥ ਤੂੰ ਕਛੁ ਸੀ ਦੇ ਮਤਿ ਪਾਵਣਾ॥ ਤਾਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਮ

ਸਮਾਨ॥ ਸੁਭਲਾਯ ਲੈਗਾ ਸੀ॥ ੧੫॥ **ਸਮਾਨ॥** ਸੁਪਿਛੇ ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਬੁਗਾਥਾ ਅਬ ਤੇਰਾ
ਕਾਰਜੁ ਰਲਾਏ ਵੈਗਾ ਅਨੰਦੁ ਤੇ ਵੈ ਜੇ ਸਾਧੁ ਰਜਨ ਮੇਤੇ ਅਨੰਦੁ ਤੇ ਤਾਏ॥ ਤੇਨੁ ਪਿਛੇ ਨ

ਲਹੁ ਰਲੀ ਬਹੁਗੀ॥ ੧੬॥ **ਸਮਾਨ॥** ਤੁਧੁ ਕਾਈ ਮਨ ਮਤਿ ਚਿਤ ਵੀਏ ਸੋ ਬਾਬਤਿਤੁ
ਧਵਿ ਚਿਤੈ ਤੇਨੁ ਤੇ ਟਾਏ॥ ਅਰੁ ਜਮ ਕਾਰੁ ਭਿਓ॥ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁਧਿ ਨ ਕਰਾ ਤੇਰੀ ਆ

ਸਾਇਤੁ ਕੀ ਮਨਾਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ਤੂੰ ਇਸਨੋ ਛੋਡਿ ਦੇਹਿ॥ ੧੭॥

ਸਮਾਨ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਤਾਇਤੁ ਵੈ ਜੇ ਤੂੰ ਹੁਰਦੇ ਵਕੀ ਆਗਿ ਆਮੀਨੇ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਸਿ ਸਿਉ ਵੈ॥ ਗੁਰਦੇਵ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ

ਕੀ ਪੁਜਾਕਾਰ ਜੁਤੇ ਇਗਾ ॥ ੧੫ ॥ **ਤਨਸਾ** ॥ ਇਹ ਕਾਰਜੁ ਸਦਿ ਸਮਾਨੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੇ
ਕੋਈ ਨਾਵ ਕਾਕਾਰਾ ਦਿਖੈ ॥ ਲਿਖਰ ਸਮੁੰਦਰੇ ਪਾਰਗਾ ਦਿਆ ਚਾਹੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉਂ
ਰਿਜਾਇ ॥ ਤੇ ਸਾਏ ਹੁਕਾਰ ਜੁਤੁ ਵਿਚ ਵੇਗਾ ਨੀ ॥ ੧੬ ॥ **ਤਨਸਾ** ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਕਾ
ਦਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਕਰੇ ॥ ਬਹੁਤੁ ਬਿਲ ਲਾਟਾ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਕਤ ਵੇ ਮੇਥ
ਕਾਟਾ ॥ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋ ਆਇ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾ ਤੇ ਵੈ ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੰਨੁ ॥
੨੦ **ਤਨਸਾ** ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪਾਰਿ ਬੈਠਿ ਆਤੋ ਸੀ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਪਰ ਦੇ ਮਿਗ
ਇਉ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਨ ਤੇ ਸੀ ॥ ਪਾਰਿ ਆਸਥਾ ਨਿਬੈਠਿ ਆਗੁਰ ਦੇ ਵਕਾਤ
ਪਜ ਪਛਾ ॥ ਤਾ ਵੀ ਤਵਿ ਮਿਵੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਗਾ ਸੀ ॥ ੨੩ ॥ **ਤਨਸਾ** ॥ ਸੋ
ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਮਾਨੁ ਤੇ ਆਹੈ ॥ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤਾ ਦਿਆ ਮਾਨੁ ਤੇ ਆਹੈ ॥
ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਵੇ ਵੈ ਕਿਵੇ ਤੇ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਇਆਣੀ ਮਤਿ ਛਾਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਇ
ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾ ਤੇ ਵੇਗਾ ॥ ਨੀ ਤਾ ਨ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ੨੩ ॥ **ਤਨਸਾ** ॥ ਤੁਧ
ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆਹੈ ॥ ਸੋ ਕੁੜਾ ਕਾਰਜੁ ਤੂੰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾ ਬੁਰਾਨ ਚਿਤ ਵਹਿਤਾ
ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਨੀ ਤਾ ਨ ਤੇ ਇ ॥ ੨੪ ॥ **ਤਨਸਾ** ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾ ਅਸਰਾ ਪਕਵਿਆ
ਤੈ ਸੁਧੂ ਠਾਹੈ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪ ਕਰ ਤੇ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਸੋ ਕੈ ਸਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਗਾ ਨੀ
ਸਤੇ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਸਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ੨੫ ॥ **ਤਨਸਾ** ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਇਤੋ ਵੇ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਪਾਸਿ ਰਜਿ ਪਵਹਿ ਅਤੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਰਪਣਿ ॥ ਤਾ ਤੇ

ਰਾਗ ਰਜਸੀ ਸਾਂਤ ਦੇ ਜੋ ਸਾ ਬਾਰ ਸਿਕਾ ਚੰਦ ਤੇ ਤਾਏ। ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੇ ਤੇਗ
 ਧਾਰਨੁ ਹੋਵੈ॥ ੨੬॥ **ਤਸਮਾ** ਜੋ ਤੂੰ ਚਿਤ ਵਟਾਏ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ ਰੁਲਾਏ
 ਹੈ॥ ਸੋ ਤੂੰ ਕਰਮ ਦਾ ਫਿਰ ਦਾਏ॥ ਤੂੰ ਦਿ ਸੁ ਬਾਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੁ ਛੋਰੁ ਦੇਹ ਇਤ ਕਾ
 ਰਜੁ ਟਿਕੇਗਾ ਨਾਹੀ॥ ੨੭॥ **ਤਸਨ** ਤੇਗ ਚਿਤ ਦਿਆ ਤੇਰੇ ਬਾ ਬਿਨਾ ਹੀ ਲਿਖਿ
 ਆ॥ ਤੂੰ ਤਾਰਿ ਸੀ ਤੂੰ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾਰ ਤਾਏ ਤਾ ਤੂੰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਤ ਮੇਰੇ ਆਸਰੇ ਸਹਨਿ
 ਜਾਤਾਰਹੁ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਹੋਵੈ॥ ੨੮॥ **ਤਤਸਮਾ** ਤੁਧ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈ ਸੁਨ
 ਤੇ ਸੀ ਲਿਖਾ॥ ਜੋ ਲਾਭੁ ਨਾਹੀ ਤੇਟਾਏ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਸਮਝੁ ਧੁਆਖੁ ਨਾਹੀ॥ ੨੯॥ **ਤਤਸਮਾ**
 ਤੁਧੁ ਜੋ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈ ਕਾਰਜੁ ਤਮਗਾ ਰੁਲਾਏ ਹੈ॥ ਸੋ ਇਹੁ ਕਾਰਜੁ ਕਰਮ ਪਾਇਹੁ
 ਰਿਖਤਾ ਪਰੋਵੈਗਾ ਤੂੰ ਉਦਮ ਬਹੁਤ ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਤੂੰ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਰੁਲਾ
 ਤੇਵੈਗਾ॥ ੩੦॥ **ਤਤਨ** ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਹੈ ਸੁ ਬਹੁਤ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਸਿਖਿ
 ਮਾਤਿ ਲਾਭੁ ਫਲੁ ਅਨੰਦੁ ਕਾਰਜੁ ਸੁ ਫਲੁ ਹੈ ਸੀ ਪੂਰਨੁ ਤੇਇਗਾ॥ ੩੧॥ **ਤਸਮਾ** ਤੂੰ
 ਸੁਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆਏ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤੂੰ ਫਿੰ ਆਰਥ ਲਾਭੁ ਤੇਇਆਏ॥ ਤੂੰ ਏ
 ਹੁਗਲ ਮਨੁ ਜੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤੇਇਆਏ॥ ੩੨॥ **ਤਸਨ** ਸੁ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਅਬਹਿ
 ਤੇਇਗਾ ਸਹੀ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ॥ ੩੩॥ **ਤਸਮਾ** ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆਏ
 ਸੋ ਪਾਪ ਕਾ ਉਦਮ ਰਾਇਆਏ॥ ਸੋ ਤੂੰ ਏਵੈ ਜਾਣੁ ਕਛੁ ਤ ਧਰੁ ਜਾਇਗਾ॥ ਲਾਤਾ ਨਹੀ
 ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਨਾਹੀ ਤੇਵੈ ਤਾਰੁ ਲਾਏ॥ ੩੪॥ **ਤਸਨ** ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਓਸਤ ਤਿਬਤੁ

ਤੇ ਇਹੀ ਅਰੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਇ ਗਾਗ ਬਹੁ ਤੁਕਰ ਸੁਠ ਲਾਏ ॥ ੩੫ ॥ **ਨਮਸਤਾ** ॥
 ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ॥ ਤੁਧੁ ਤੇ ਅਨੁਖ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਕਟੁ ਹੋਇ ਸੇ ਤੇ ਰੇਤ
 ਮਹਿ ਬਹੁਤਾ ਬਿਲ ਮਏ ॥ ਤੁਕਾਰ ਕੀ ਸਿਧਿ ਚਾਤਾ ਹੋਇ ਤੂੰ ਏਕ ਦੇ ਕਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
 ਸਨ ਮਹਿ ਗਾਖਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਾਸ ਗਲਾ ਕ ਮਟੁ ਦੂਰ ਹੋਇ ਅਤੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਠ ਲਾਏ ॥
 ੩੬ ॥ **ਨਮਸਤਾ** ॥ ਤੇ ਰੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਪਹਿਲਾ ਕਛੁ ਤਾਨ ਥੀ ਅਥਿ ਤੇ ਰਾ ਕਾਰਜੁ ਲਾਭੁ
 ਲੁਏ ॥ ਅਥ ਚਿੰਤਾਨ ਕਾਰਿ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਹਾ ਸਹੀ ॥ ੩੭ ॥ **ਨਮਸਤਾ** ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿੰ
 ਤਾ ਵਿਆਏ ॥ ਸੇ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਸਿਧਿ ਚਾਤਿ ਤਾ ਹੋਇ ਤੂੰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੁ ॥ ੩੮ ॥
ਨਮਸਤਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ॥ ਸੁਮਨ ਮਤਿ ਕਰ ਦਾਏ ਜੇ ਤੁਕਾਰਜੁ ਕੀ ਸਿ
 ਧਿ ਚਾਤਾ ਹੋਇ ਤਾ ਤੁਧਿ ਸਟ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨਾ ਕਾਰਜੁ ਨ ਤੇਇ
 ਗਾ ॥ ੩੯ ॥ **ਨਮਸਤਾ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ॥ ਸੇ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਕਰ ਤੇ ਕੀ ਆ
 ਹੋ ॥ ਤੁਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ ਜੇ ਏ ਤੁਕਾਰਜੁ ਲਾਭੁ ਲੁਏ ਮੰਦਾਨ ਤੀ ॥ ੪੦ ॥ **ਨਮਸਤਾ** ॥ ਤੁ
 ਜੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਲਹੁ ਸਚਾ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੇ ਰਾ ਕਾਰਜੁ ਗਾ ਸਿ ਹੋਵੇ ॥ ਪਰੁ ਰੇ ਰੇ ਤਿਰ ਦੇਵਿ
 ਚਿ ਦੂਸਰੀ ਮਤਿ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇਲੀ ਐ ਕਾਰਜੁ ਠਉਰਨ ਤੀ ਆਵ ਦਾ ॥ ਏਵੇ ਨਿਕੀ ਮਾਧੀ
 ਪਾ ਕਰ ਦਾਏ ਲਾਤਾਨ ਤੀ ॥ ੪੧ ॥ **ਨਮਸਤਾ** ॥ ਸੇ ਤੇ ਰਾ ਕਾਰਜੁ ਤਾਇਆ ਹੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਨ
 ਮੁਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੁਏਵੇ ਅਨਿਧਾਰਿ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਤੀ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਹਾ ਸੁ
 ੪੨ ॥ **ਨਮਸਤਾ** ॥ ਸੁਏ ਤੁਕਾਰਜੁ ਤਾਇ ਹੋਵੇ ਜੇ ਤੁਧਿ ਸਟ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ॥ ਏ ਤੁਕਾ

ਰਹੁ ਤਾ ਸਿਖਿ ਹੋਇ ਨੀਤਾ ਰੁਰਮਦਾ ਫਿਰਹਿ ਰਾਗਾ ਕਾ ਰੁਰਮਿਨ ਹੋਇ ਗਾ॥੪੩॥
ਨਮਸਾ॥ ਸੁਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਰੁਪੁ ਸਾਦਿ ਨਟ ਲਾਹੋਇ ਆਯੋ॥ ਕਿਸੀ ਕੇ ਕਰੇ ਰੁਓ
 ਮਤੁ ਕਰਹਿ॥ ਕਾਰਜੁ ਪੀਰਜੁ ਸੋਹੋਇ ਗਾ ਅਹੀ॥ ਸੀਵੇ ਹੁਨੀ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ॥੪੪॥ **ਨਤ**
ਸਾ॥ ਤੁਧ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਵਿਆਹੈ ਸੁਦੁ ਰਿਹੈ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਥੀ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਅਤੇ ਅਭਿਆ
 ਸੁਤਿ ਕਾਰਨ ਕਰਹਿ॥ ਅਤੇ ਅਭਿਆਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਰੁਰਭੋਜਨੁ॥ ਤਤੇਗ ਕਾਰਜੁ
 ਸਫਲ ਹੋਵੈ॥ ਚਿਤਾ ਕਾਈ ਰਹੇ ਨਾਹੀ॥੪੫॥ **ਨਤੁਸਾ॥** ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਵਿਆਹੈ
 ਸੋ ਕਰਮਾ ਕਾ ਫਲੁ ਲਗੇ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਗਾ ਜੇ ਸਾ ਸੋਲਹ ਕਾਲਾ ਕਈ ਦੁ
 ਮਾਹੋ ਤਾਹੈ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲੁ ਫਲੈ ਕਾ॥੪੬॥ **ਨਤਨਾ॥** ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਵਿ
 ਆਹੈ ਸੋ ਸਰੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਫਲੁ ਲਗੇ॥ ਤਉ ਜੋ ਗਫਲੁ ਨਹੀ॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤਾ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ
 ਰੁਲਾ ਨਹੀ॥ ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰਿ॥੪੭॥ **ਨਨਤੁਸਾ॥** ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਵਿਆਹੈ ਸੁਇ
 ਸਮੇ ਬਹੁਤੁ ਜਾਨੁਹੈ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ
 ਅਤੇ ਏਹੁ ਬਾਤਾਨ ਕਰਹਿ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਨਾਹੋਵੈ॥੪੮॥ **ਨਨਸਾ॥** ਸੁਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਕੋ ਸਾਹੋਇ
 ਚਾਜੇ ਸਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਪਤਿ ਤੋਵੈ ਅਰਾ ਅਘਾਇਰੇ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭੁ
 ਬਹੁਤੁ ਫਲੁ॥ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ॥੪੯॥ **ਨਨਸਾ॥** ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਵਿਆਹੈ॥ ਤੂੰ
 ਮਨੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕਰਿ ਅਰੁ ਪੀਰਜੁ ਮਿਉ ਅਘਾਨ ਬੈਰਾ ਰਹੁ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸੀ ਪੂਰਨੁ ਫ
 ਲੈ ਗਾ ਅਰੁ ਫਲੁ ਲਗੇ॥੫੦॥ **ਸੁਤਉ** ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਵਿਆਹੈ॥ ਸੁਤਉ ਕਾ

ਰਨਕਰਿ ਅੰਕਾਰ ਵਿਚਿ ਕਾਰਜੁ ਨਾਹਿ ਇਹਾ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਸਿਧਿ ਯਾਤਿ ਤਾ
 ਤੇ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਅੰਕਾਰ ਛੋਡਿ ਅਤੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਰਨੀ ਪਉ ॥ ਤਾ ਸਭ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ॥ ੫੧ ॥
ਮਸਮ ॥ ਤੂੰ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਾਹਿ ਤਾਹੈ ਸੋ ਬਹੁਤੁ ਭਾਗਵਾਨ ਤੇ ਖਾਏ ॥ ਆਗਿ ਆਗੁਰ
 ਦੇਵ ਕੀ ਸਾਥਿ ਕਾਰਜੁ ਅਬ ਹੀ ਤੋਇ ਗਾਸੀ ਦੇਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ੫੨ ॥ **ਮਨਨ** ॥ ਤੂੰ ਜੇ ਕਾ
 ਰਜੁ ਕਾ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹੈ ਤੂੰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਅਰਇਸਟ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪੁ ਪੜ੍ਹਤੇ ॥
 ਗਾ ਕਾਰਜੁ ਹੋਵੈ ਸਹੀ ॥ ੫੩ ॥ **ਮਤਤ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਸੋ ਭਲਾ ਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰ
 ਤਾ ਬਹੁਤੈ ਗਾਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ੫੪ ॥ **ਮਨਤ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਸਮ
 ਧਮ ਜੋਗ ਸਮਾਨ ਹੋ ॥ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾਤਤਾ ਤੇ ਤਾ ਅਪਣੈ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੈ
 ਕਰਿ ਤਬਿ ਜੋ ਕਾ ਅਪੀਨੁ ਤੇ ਗਾ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਹੋਵੈ ਸਹੀ ॥ ੫੫ ॥ **ਮਨਸ** ॥ ਤਉ ਜੇ
 ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੁਭ ਲੁਦੀ ਆਹੈ ॥ ਸੁਭ ਲੁਭ ਲੁਭ ਲੁਭ ਲੈ ਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ॥ ੫੬ ॥ **ਮਨਸ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੋਇ ਸੋ ਮੇਕ ਛੁਹਾਨ ਤੇ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪ
 ਰਭਾ ਤਿਕੇਵ ਖਾਤਿ ਨਿਤ ਉਨਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੇ ਗਾ ਸਗਲ ਰਹੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮਿ
 ਟਿ ਜਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਕਾਰਜੁ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ ੫੭ ॥ **ਮਸਮ** ॥ ਤੂੰ ਜੇ ਪਰਦੇ ਸਿਚਲਿ ਆਚਾ
 ਤਿ ਤਾਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਪਖਾਨ ਤੀ ਤੂੰ ਨ ਜੀਵਹਿ ਗਾ ਤੂੰ ਠਕੁਰਨ ਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਬਿ ਬੁਰਿਆ
 ਈ ਦਿ ਸਿਨਾਵ ਦੀਹੈ ॥ ੫੮ ॥ **ਮਨ** ॥ ਤਉ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਹੈ ਸੋ ਭਲਾ
 ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸਹੀ ॥ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਬਹੁਤੁ ਤੋਇ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਭਤੇ ਤੋਇ ਹੀ

ਇਤ ਜਾਨੁ ॥ ੫੮ ॥ **ਅਮਰ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਨ੍ਹ ਚਿਤ ਵਿਆਪੈ ਤੂੰ ਮਨ ਦੀਆ
 ਮਤ ਕਰਦਾ ਤੈ ॥ ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਕਲਾਨੀ ॥ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਕਲਾ ਚਿਤ ਤੈ ਤਾ ਤੂੰ ਕਾ
 ਰੁਨਿ ਦਾਰਿ ਕਾਰਜੁ ਹਾਸਿ ਤਨੁ ਨਾ ਕਰੁ ॥ ੬੦ ॥ **ਅਮਰ** ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਪਤਿ ਲਾਖੀ
 ਧੰਮੇ ਬਾਅ ਬਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਪੁਰਾਣੇ ਗਾ ॥ ਜੈ ਸਾਸੁਰਜੁ ਚੜ੍ਹੈ ਤੇ ਅੰਧ ਕਾਰਜੁ ਰਿ
 ਤੇ ਇਜਾਤਾ ਤੈ ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਨੀਕਾ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ੬੧ ॥ **ਅਮਰ** ॥ ਤਉ ਕਛੁ ਮਨਾਨਿ
 ਚਿਤ ਵਿਆਪੈ ਸੁਕਾਰਜੁ ਐਸਾ ਤੇ ਇਗਾ ਜੈ ਸਾਨਾ ਵਚ ਵਿਕਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸੁਖ ਸਿਉ ਜਾ
 ਤਾ ਤੇ ਇਤ ਗਿ ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਲਾਰੁ ਫਲੁ ਸੁਖ ਅਨੰਦੁ ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੰਨਣਾ ॥ ੬੨ ॥
ਅਮਰ ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਸਮਾਨੈ ਜੇ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਵਿਆਲੁ ਤੈ ਵੇਤਾ ਕਾਰਜੁ ਸ
 ਵਰੇ ॥ ੬੩ ॥ **ਅਮਰ** ॥ ਸੋ ਸੁਧੁ ਪੀਛਾ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਲਾ ਤੇ ਇਆ
 ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਚਿਤ ਨ ਕਰਿ ਘਰੀ ਬੈਠਿ ਆਸਿ ਧਿ ਤੇ ਇਗੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਦੇ ਸਿਚ
 ਲਿ ਆਚਾ ਤਿਤਾ ਤੈ ਤਾ ਤੂੰ ਕਉ ਸਿਧਿ ਸੀਤ ਖੁ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੬੪ ॥
ਅਮਰ ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਜੁ ਕਾਪੀ ਤਮੁ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਤੂੰ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾ ਤਿਤਾ
 ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾ ਇਸਟ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਾ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਹਸਿ ਤੇ ਇਸੇ ਗੁਰਾ ਵੀ ਤੇ
 ਇ ॥ ੬੫ ॥ **ਅਮਰ** ॥ ਸੁ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਸੁ ਸੋ ਲਾਗਾ ਵੀ ਐਗਾ ॥
 ਸਿ ਆਰਿ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਪੀਛਾ ਸੀ ਪੁਰਨਾ
 ॥ ੬੬ ॥ ਵਾਤ ਗੁਰੁ ਪੀਨ ਗੁਰੁ ਜੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ॥

